

UKIDANJE REŠENJA UPRAVNOG ORGANA PO OSNOVU SLUŽBENOG NADZORA**Zakon o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca****član 93**

Pravne posledice ukidanja

Sentenca:

Kada se u postupku službenog nadzora ukine rešenje organa uprave ne poništavaju se pravne posledice koje je to rešenje proizvelo, već se onemogućava dalje proizvođenje posledica ukinutog rešenja.

Iz obrazloženja:

"U sprovedenom postupku službenog nadzora nad radom drugostepenog organa, Ministarstvo rada i socijalne politike, kao organ nadležan za vršenje nadzora u ovoj oblasti, je utvrdio da je rešenjem Organizacione jedinice za finansije, privredu i društvene delatnosti - Odseka za boračko invalidsku zaštitu opštine Č. ... od 21.3.2006. godine, donetim po službenoj dužnosti u postupku produženja prava po isteku privremeno priznatog prava, tužiocu i dalje priznato svojstvo ratnog vojnog invalida VI grupe sa 60% vojnog invaliditeta, počev od 1.4.2006. godine pa nadalje. U postupku po žalbi i ujedno u postupku vršenja obavezne revizije tog rešenja od strane drugostepenog organa, tužiocu je priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% invaliditeta po osnovu pogoršanja bolesti, čime je, po oceni tuženog organa, povređena navedena odredba člana 27. stav 2. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca (dalje: Zakon), prema kojoj se procenat vojnog invaliditeta, utvrđen konačnim rešenjem, ne može kasnije povećavati, bez obzira na dalje pogoršanje oštećenja organizma.

Kod ovakvo utvrđenog činjeničnog stanja, po oceni Upravnog suda, pravilno je postupio tuženi organ kada je, primenom člana 93. Zakona, po osnovu službenog nadzora ukinuo rešenje drugostepenog organa i vratio predmet na ponovni postupak i odlučivanje, nalazeći da su i prvostepeni i drugostepeni organ postupili suprotno odredbi člana 27. stav 2. Zakona, odnosno nepravilno primenili materijalno pravo, čime su povredili zakon u korist tužioca, budući da su mu priznali veći procenat invaliditeta posle donošenja konačnog rešenja, kojim mu je prvi put utvrđen procenat vojnog invaliditeta.

Međutim, po oceni Upravnog suda, osnovan je navod tužbe kojim se ukazuje da tuženi organ nije pravilno dao nalog drugostepenom organu, kada je naložio da u novom rešenju obavezno navede vremenski period u kome je tužiocu vršena isplata većeg iznosa lične invalidnine i visinu više isplaćenog iznosa za poslednje tri godine pre ukidanja rešenja, sa napomenom da će se pitanje naknade štete koja je nastala za budžet

Republike Srbije rešiti u posebnom postupku. Ovo stoga što su pravne posledice ukidanja drugačije od pravnih posledica poništaja rešenja, što proizlazi iz odredbe člana 259. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, kojom je propisano da se poništavanjem rešenja i oglašavanjem rešenja ništavim poništavaju pravne posledice koje je to rešenje proizvelo, dok je odredbom stava 2. istog člana propisano da se ukidanjem rešenja ne poništavaju pravne posledice koje je to rešenje već proizvelo, ali se onemogućava dalje proizvođenje pravnih posledica ukinutog rešenja. Na osnovu iznetog, proizlazi da posledice poništaja rešenja deluju retroaktivno, dok posledice ukidanja rešenja deluju samo za ubuduće, tako da nije bilo mesta davanju naloga drugostepenom organu da u dispozitivu obavezno navede podatke o visini i vremenskom periodu u kome je vršena isplata većeg iznosa lične invalidnine, imajući u vidu činjenicu da je osporenim rešenjem ukinuto rešenje drugostepenog organa.

Takođe, sud je našao da je osnovan i navod tužioca da se ukidanjem rešenja od 27.7.2006. godine predmet vraća u fazu odlučivanja po žalbi protiv rešenja od 21.3.2006. godine, kojim mu je priznato pravo ratnog vojnog invalida VI grupe sa 50% vojnog invaliditeta, odnosno da mu donošenjem osporenog rešenja nije prestalo pravo utvrđeno tim rešenjem."

(Presuda Upravnog suda, 9 U. 31092/2010 od 22.3.2012. godine)

